

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

condolendum proximis peccantibus. 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

MARGARITAE EVANG.

tenſi fuerint, in quibus omnes proprieſ voluntatis & reputationis homines (qui nondum penitus nudi exiſtūt) capiunt: quia nō nemo niſi paupiſ & humiles euadere pōt. Hi nāc seipſos inclinando & per foramina serpendo, retia euadunt.
Qualiter homines interni videant, & cognoscant damna proximorum suorum.

Cap. VIII,

Enī numero humiles iſti ab æterna ſapienția illuminati cognoscunt, q̄ periculose ſeculiſtiuſ homines viuant: qualiterq; religioſ in ſua ſensualitate p̄maneant, nec ulterius in fundum ſuum perranteant, vbi Deum ſentire & ab omnibus rebus creatiſ mortui exiſtent. Et iſtud iſpsum maior pars eorū penitus ignorat: & ſic habitum & nomen religioniſ multum, pro dolor, infructuoſe deportant. ¶ Porro, hoies illi Deū cognoscētes et amātes, q̄ a mūndo despiciuntur, eo q̄ per diuinam ſapienția illuminātur, illi (inquam) ſentire incipiunt in ſe, quod et in Christo Ieluſ. Siquidem ab amatorib; huius mundi despiciuntur, iudicantur, lapidantur, & cruciſi- guntur verbis eorum detractorijs falſisq; teſtimonijs, & peruersis operibus ſuis eos in nihilū redigunt. Quod tamen ad Christi exemplum in corpoře ſuo patienterufferentes, abintra in Deum conuigiunt. Non enim timet eos qui corpus occidunt, ſed eum potius qui vitam animae dare & auferre potest. Hunc (inquam) timent, & eius gratiā custodiūt. ¶ In inferiori q̄q; parte animæ immensum dolorem & anguſtiam, compaſſionemq; ſentiunt ob damna proximorum & Deli- contēptum et inhonorationē, eo q̄ Deus tā paſſo cognoscit.

L I B E R II.

cognoscitur & amat: ad qđ tamen oēs condit⁹ sumus. Et propter hęc dolores plurimos atq; gra
uissimos, & innumerabiles mortes spūales susti
nēt & patiunt̄. In sup in superiori aīte parte cum
Christo quandā immē sam pacē ac libertatē sen
tit, eo q; pars illa animę Deū semp habet in se.
ipsaq; semp est in Deo, inclinat̄ se iugiter in suū
principiū, in diu nā videlicet originē per simpli
cē illā essentia suā, extra quā nullo vñquā tēpo
re Deus recedit, nec ipsa extra Deū. Vires quidē
animæ extrouerti & in multa distrahi possunt,
ipsa vero essentia in Deo manet. Et secundū hāc
supremā partē vñus spiritus & vñus cum Deo
sunt amor, eosq; diuina virtus, amor & cogni
tio perfluit, claritasq; diuina trāsradiat per sp̄ri
tum inferius in animā atq; in corpus: sicq; cū cœ
lestibus spiritibus stabiliter intus in diuina præ
sentia permanēt, & eius amore pariter & cogni
tione pascuntur: parati tam diuina præcepta, q;
angelica ministeria exequi & adimplere. Fidelis
ter nanque et ex amore quod iussum est, exequū
tur, & cum timore recedunt ab eo, quod prohi
bitum est, sive coelestes spiritus & angeli ter
restres esse comprobantur.

Qualiter aīa debeat esse rite ordinata, & os
mnes internas admonitiōes ac reprehensi
ones diuinas obseruare. Cap. IX.

Fundamentum istud iam prætactum omni
bus & utile est & necessarium, in quo
cunque siue statu siue gradu sint cōstituti,
vt videlicet tales de Deo & de seipsis cogni
tionem habeant, sciantque in quo imago Dei
aque similitudo consistat, & quare in eis essen
tialites

O iiiij tialites